

## Arrest

nr. 192 247 van 20 september 2017  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 2 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat T. OP DE BEEK en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 4 juli 2010 en heeft zich vluchteling verklaard op 5 juli 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 31 augustus 2011 en op 17 november 2011.

1.3. Op 29 november 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er op dat moment in Gaza sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

1.4. Verzoeker werd op 2 oktober 2012 door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge erkend als staatloze.

1.5. Verzoeker werd op 4 maart 2016 door de Correctionele rechtbank te Hasselt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden (waarvan 15 maanden met uitstel gedurende 5 jaar) wegens diefstal door middel van geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, met wapens of erop lijkende voorwerpen, alsook wegens het zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, een persoon aangehouden te hebben en gevangen gehouden te hebben met de omstandigheid dat de aangehouden en gevangen gehouden persoon met de dood bedreigd werd, en wegens het met bedrieglijk opzet beoogd te hebben een onrechtmatig economisch voordeel voor zichzelf of voor een ander te verwerven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem in een informaticasysteem te hebben ingevoerd, gewijzigd, gewist of met enig ander technologisch middel de normale aanwending van gegevens in een informatiesysteem te hebben veranderd, namelijk een geldsom ter waarde van 650 euro te hebben afgehaald met een buitgemaakte visa kaart.

Op 12 april 2016 werd verzoeker bij verstek veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Leuven tot een jaar gevangenisstraf wegens het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schade, zonder overleg met de vervalsers of hun medeplichtigen, zich biljetten aan toonder door de Staatskas uitgegeven of bankbiljetten aan toonder die wettelijk gangbaar zijn of waarvan de uitgifte door of krachten een wet is toegelaten of die zijn uitgedrukt in euro, en waarvan hij wist dat ze nagemaakt of vervalst waren, te hebben aangeschaft en ze te hebben uitgegeven of dit gepoogd te hebben.

1.6. Bij schrijven van 30 juni 2016 verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.7. Verzoeker werd op 23 september 2016 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.8. Op 30 september 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een moslim van Palestijnse origine afkomstig uit Jabaliya, Gaza. In november 2009 raakte u gewond tijdens een Israëlische luchtaanval. In juni 2010 kreeg u problemen met de Palestijnse autoriteiten. U werd valselijk beschuldigd van het in brand steken van overheidsvoertuigen. Op 1 juli 2010 vluchtte u via een tunnel naar Egypte. Via een onbekende tussenstop reisde u per vliegtuig naar België waar u op 5 juli 2010 asiel aanvraagde.*

*Op 29 november 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. De vluchtelingenstatus werd u geweigerd aangezien er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielrelaas. De subsidiaire beschermingsstatus werd u toegekend omdat er op dat moment in Gaza een reëel risico bestond van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*U werd op 2 oktober 2012 door de Rechtbank van eerste aanleg te Brugge erkend als staatloze.*

*Op 4 maart 2016 werd u door de Correctionele rechtbank te Hasselt veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden (waarvan 15 maanden met uitstel gedurende 5 jaar) wegens diefstal met geweld of bedreiging, bij nacht, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, met wapens of erop lijkende voorwerpen. Op 12 april 2016 werd u bij verstek veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Leuven tot een jaar*

gevangenisstraf wegens het zich wetens aanschaffen van nagemaakte of vervalste aandelen, poging tot uitgifte ervan.

Op 30 juni 2016 verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om de mogelijkheid van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

In het kader van uw daaropvolgend gehoor door het Commissariaat-generaal verklaart u dat u bij een eventuele terugkeer nog steeds problemen zou kennen met de Palestijnse autoriteiten in Gaza, in casu Hamas, omwille van de asielmotieven die u aanhaalde bij uw asielaanvraag in 2010. U verklaart dat u na uw vlucht uit Gaza nog steeds door hen gezocht werd en dat er verschillende oproepingen naar uw vader werden gestuurd. U stelt verder dat u grote spijt had van de fout die u begaan had en dat u momenteel uw best deed om alles goed te maken en een normaal leven te leiden. U legde hierbij uw, verlopen, reisdocument voor, twee formulieren voor de gezondheidsbeoordeling, en enkele documenten van het UZ Leuven.

## **B. Motivering**

Er dient te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 29 november 2011 de status van subsidiaire beschermde werd toegekend, u heden dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.

Immers, er dient gewezen te worden op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank van Hasselt van 4 maart 2016 en het vonnis van de Correctionele rechtbank van Leuven van 12 april 2016.

Artikel 55/5/1, § 2, 1° juncto artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus intrekt indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig misdrijf gepleegd heeft. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in de kracht van gewijsde gegane vonnissen van 4 maart 2016 en van 12 april 2016.

Uit het vonnis van 4 maart 2016 blijkt dat u wegens diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, met wapens of erop gelijkende voorwerpen doet geloven dat hij gewapend is, werd veroordeeld tot 30 maanden gevangenisstraf (waarvan 15 maanden met uitstel gedurende vijf jaar) door de Correctionele rechtbank van Hasselt. Uit het vonnis blijkt dat u samen met drie kompanen het slachtoffer hebt mishandeld en meegenomen. Er is met de visakaart van het slachtoffer ook geld afgehaald aan een pinautomaat. De rechter achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde dat de feiten waaraan u zich schuldig had gemaakt **bijzonder ernstig** zijn (zie pagina 22 van het vonnis).

Uit het vonnis van 12 april 2016 blijkt dat u bij verstek werd veroordeeld door de Correctionele rechtbank van Leuven tot een jaar gevangenisstraf wegens het 'zich aanschaffen van nagemaakte of vervalste aandelen, schuldbrieven of de – poging tot uitgifte ervan en wegens het ontvangen of zich aanschaffen van nagemaakte of vervalste biljetten, met het oogmerk ze in omloop te brengen.' Uit het vonnis blijkt dat u in verschillende cafés heeft geprobeerd met een vals briefje van 50 euro te betalen of dit in te wisselen. De rechtbank acht u schuldig aan drie van de vier in het vonnis aangehaalde feiten bewezen en oordeelde dat u "blijk (had) gegeven van een oneerlijke ingesteldheid. De bedriegelijke/bedrieglijke uitgifte van valse bankbiljetten met het oogmerk om ze in omloop te brengen, impliceert een ernstige aantasting van de economische belangen en het monetair vertrouwen".

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de door u gepleegde misdrijven ernstig zijn. Bijgevolg kan niet getwijfeld worden dat er ernstige reden voorhanden zijn die de uitsluiting omwille van het plegen van een ernstig misdrijf verantwoorden. Uw subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg op grond van artikel 55/5/1 ingetrokken.

U werd gehoord op 23 september door het CGVS om de redenen aan te halen waarom uw subsidiaire beschermingsstatus moet worden behouden.

*U stelt dat u weet dat u een grote fout heeft begaan en dat u hier spijt van heeft. U vraagt een kans om uw leven te beteren, alles goed te maken en in België een toekomst op te bouwen (CGVS 23/09/2016, p. 5).*

*Deze argumenten doen geen enkele afbreuk aan de vaststellingen dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet en dat u bijgevolg dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De documenten die u voorlegt doen evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze zijn immers louter een aanwijzing voor uw identiteit, uw werkzaamheden en uw gezondheidstoestand maar tonen op geen enkele wijze aan dat u onterecht werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf en u bijgevolg dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Gevraagd wat er mogelijk met u zou kunnen gebeuren bij een eventuele terugkeer naar Gaza herhaalt u in hoofdzaak de asielmotieven die u reeds aanhaalde in het kader van uw asielaanvraag in 2010, in casu uw voorgehouden problemen met de Palestijnse autoriteiten in Gaza, Hamas. U stelt verder dat de situatie in Gaza nog steeds gevaarlijk is (CGVS 23/09/2016, p. 4).*

*De vluchtelingenstatus werd u geweigerd daar er geen enkel geloof kon worden gehecht aan deze asielmotieven.*

*De verklaringen die u aflegt tijdens uw gehoor op 23 september 2016 zijn allerm minst van die aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas kunnen weerleggen. Integendeel, u verklaart dat u actueel nog steeds geïsoleerd zou worden door Hamas. Ze zouden meerdere oproepingen hebben gestuurd naar uw vader. Deze oproepingen kunt u evenwel niet voorleggen. Uw vader zou hen voorts hebben gezegd dat u zich voor een medische behandeling in het buitenland bevond en dat ze u dan maar bij verstek dienden te veroordelen. Gevraagd of dit dan daadwerkelijk gebeurd is blijkt dit echter vreemd genoeg niet het geval te zijn. Tijdens uw eerdere gehoren in het kader van uw asielaanvraag verklaarde u dat u werd tegengehouden, opgepakt en valselyk beschuldigd naar aanleiding van één in brand gestoken politiewagen. Nu stelt u vreemd genoeg dat er meerdere overheidswagens in brand werden gestoken en dat u er van beschuldigd werd dat u één auto in brand had gestoken. U heeft er evenwel geen idee van of dat het hier een specifieke wagen betrof (CGVS 23/09/2016, p. 4, 5)(CGVS 17/11/2011, p.3-7). Bovenstaande vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag.*

*Wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie in Gaza moet er worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, als relatief kalm kon bestempeld worden. Uit dezelfde informatie blijkt dat 2013 een opvallend kalm jaar was, waarin het laagste aantal burgerslachtoffers sinds het jaar 2000 geregistreerd werden. Deze daling was voornamelyk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelykheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlysch leger.*

*Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzone ("zonetampon"), alwaar Israëlysche strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Dit type geweld treft voornamelyk boeren, vissers, en personen die puin opruimen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is gering.*

*Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in de zomer van 2014 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

*Dient echter te worden opgemerkt dat een terugleiding naar Gaza op dit ogenblik niet mogelijk is gezien het feit dat de grens tussen Egypte en Gaza, in casu Rafah crossing, gesloten is. (zie informatie administratief dossier)*

### **C. Conclusie**

*Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken."*

#### **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 55/5/1 *juncto* artikel 55/4, §1, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), stelt verzoeker vast dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij de beoordeling van de feiten waarvoor hij werd veroordeeld verwijst naar de terminologie van de vonnissen in kwestie, waarbij verzoeker opgemerkt dat er in het Leuvense verstekvonnis (gevangenisstraf van één jaar) algemeen naar het criterium "ernst van de feiten" wordt verwezen maar niet wordt gezegd dat de feiten op zich "ernstig" zouden zijn. Wel wordt verwezen naar een "oneerlijke ingesteldheid". Verzoeker beseft dat de feiten waarvoor hij te Hasselt werd veroordeeld van een ander kaliber zijn en dat de rechtbank daar inderdaad opmerkt dat de feiten "bijzonder ernstig" zijn. Verzoeker betoogt dat evenwel de vraag zich opdringt of de kwalificatie "bijzonder ernstig" die de rechtbank in de mond neemt dezelfde hoeft te zijn dan diegene die de administratie dient te hanteren. Hij meent dat een "ernstig misdrijf" in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet breder maatschappelijk geëvolueerd dient te worden en voert aan dat in de logica die het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hanteert om het even welk vonnis waarin de rechter – in zijn persoonlijke eigen visie – een bepaald feit ernstig noemt, bijvoorbeeld een winkeldiefstal, een vrijgeleide zou zijn om artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet toe te passen. Verzoeker is evenwel de mening toegedaan dat het Commissariaat-generaal daardoor niet gebonden hoeft te zijn, en derhalve evenmin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Ter staving van zijn betoog verwijst verzoeker naar de invulling die de administratie pleegt te maken van het begrip "openbare orde", dat gangbaar is in andere domeinen van het migratierecht en waarbij feiten (vaak ernstige feiten) aan een breder maatschappelijk criterium van sociale gevaarlijkheid worden getoetst. Hij wijst er in dit verband ook op dat in bepaalde rechtspraak van het EHRM wordt gepreciseerd dat het begrip "openbare orde" hoe dan ook, afgezien van de verstoring van de maatschappelijke orde die bij elke wetsovertreding plaatsvindt, veronderstelt dat er sprake is van een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging die een fundamenteel belang van de samenleving aantast (cfr. name de arresten Rutili, punt 28, en Bouchereau, § 35, en arrest van 29 april 2004, Orfanopoulos en Oliveri, C-482/01 en C-493/01, Jurispr. blz. I 5257, § 66). In het arrest Oberburgmeisterin der Stadt Remscheid van 22 mei 2012 (zaak C-348/09) stelde het Hof dat, opdat zou kunnen worden vastgesteld dat het gedrag van de betrokken persoon een reële en actuele bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving of van het betrokken gastland vormt, de vaststelling is vereist dat de betrokken persoon een neiging vertoont om dit gedrag in de toekomst voort te zetten. Uit deze interpretatie blijkt dat een strafrechtelijke veroordeling op zich niet volstaat om het verblijf te weigeren, dat de verblijfsweigering moet gebaseerd zijn op het persoonlijke gedrag van de betrokken vreemdeling en dat dit gedrag van die aard dient te zijn dat hieruit een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving kan afgeleid worden, aldus verzoeker, die niet inziet waarom dergelijke principes niet zouden kunnen spelen bij het beoordelen van de intrekking van een subsidiaire beschermingsstatus, wat op termijn overigens haast zeker een

beslissing over het verblijf met zich zal meebrengen. Hij voert in dit verband nog aan dat hij elementen aanlevert, zoals actuele tewerkstelling, die aantonen dat hij een andere weg is ingeslagen en geen actueel gevaar meer vormt voor de samenleving en is de mening toegedaan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet op oordeelkundige wijze is omgesprongen met het begrip "ernstig misdrijf", nu dit te eng en te bekrompen werd beoordeeld.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat hij door de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om hem als staatloze te beroven van zijn subsidiaire beschermingsstatus een soort van burgerlijke – of minstens administratieve – dood tegemoet gaat. Hij licht toe dat hij als apatride geen vaderland meer heeft, hij heel waarschijnlijk niet meer zal kunnen terugkeren naar Gaza of enig ander land, en dit zeker op dit ogenblik niet kan nu de grens met Egypte gesloten is. Verzoeker beseft dat het advies met betrekking tot een eventuele terugkeer (dat hij voor alle duidelijkheid niet onderschrijft) niet in het kader van onderhavige procedure dient te worden aangevochten, doch stelt vast dat sommige elementen daaruit hoogst zorgwekkend zijn, met name de *de facto* onmogelijkheid tot terugkeer. Hij zal gedoemd zijn hier in België verder in de illegaliteit te vertoeven, met alle gevolgen van dien. Dit alles is dan het gevolg van de ondergane veroordelingen, wat *de facto* neerkomt op een bijkomende zware bestraffing. Verzoeker benadrukt dat hij kan aantonen dat hij thans een andere maatschappelijke houding heeft aangenomen, dat hij een tewerkstelling heeft bekomen bij het OCMW van Leuven en dat hij derhalve weer op het rechte pad is. Door de buitenproportionele gevolgen van de bestreden beslissing komt deze gunstige evolutie mee op de helling te staan, aldus nog verzoeker.

2.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een arbeidsovereenkomst voor bepaalde duur in toepassing van artikel 60, §7 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Bij faxbericht van 28 juni 2017 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: een detail kosten en inkomsten en een lijst van schulden, opgemaakt door de dienst voor schuldbemiddeling van het OCMW Leuven op respectievelijk 9 juni 2017 en 6 juni 2017.

Bij faxbericht van 29 juni 2017 laat verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen geworden: voormelde stukken overgemaakt bij faxbericht van 28 juni 2017, een overeenkomst inzake schuldbemiddeling dd. 9 december 2016 en een overeenkomst budgetbeheer.

Ter terechtzitting legt verzoekende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota met volgende nieuwe elementen neer: de voormelde per faxbericht van 29 juni overgemaakte documenten.

2.4. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) hij bij vonnis van de Correctionele rechtbank van Hasselt van 4 maart 2016 werd veroordeeld tot 30 maanden gevangenisstraf (waarvan 15 maanden met uitstel gedurende vijf jaar) wegens diefstal met geweld of bedreiging, door twee of meer personen, met behulp van een voertuig om de diefstal te vergemakkelijken of de vlucht te verzekeren, met wapens of erop gelijkende voorwerpen, waarbij de rechter oordeelde dat de feiten waaraan hij zich schuldig had gemaakt bijzonder ernstig zijn, en hij bij vonnis van de Correctionele rechtbank van Leuven van 12 april 2016 bij verstek werd veroordeeld tot een jaar gevangenisstraf wegens het zich aanschaffen van nagemaakte of vervalste aandelen, schuldbrieven of de poging tot uitgifte ervan en wegens het ontvangen of zich aanschaffen van nagemaakte of vervalste biljetten, met het oogmerk ze in omloop te brengen, waarbij de rechtbank oordeelde dat hij blijk had gegeven van een oneerlijke ingesteldheid en dat de bedrieglijke uitgifte van valse bankbiljetten met het oogmerk om ze in omloop te brengen een ernstige aantasting van de economische belangen en het monetair vertrouwen impliceert, zodat dient te worden vastgesteld dat de door hem gepleegde misdrijven ernstig zijn en de subsidiaire beschermingsstatus die hem eerder werd toegekend heden dient te worden ingetrokken en (ii) de redenen die hij heeft aangebracht voor het behoud van zijn status een behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen wettigen daar (1) zijn verklaring dat hij weet dat hij een grote fout heeft begaan en dat hij hier spijt van heeft, alsook het feit dat hij een kans vraagt om zijn leven te beteren, alles goed te maken en in België een toekomst op te bouwen geen enkele afbreuk doen aan de vaststellingen dat hij veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de

Vreemdelingenwet en dat hij bijgevolg dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus en (2) de door hem voorgelegde documenten evenmin afbreuk doen aan bovenstaande vaststellingen daar ze louter een aanwijzing zijn voor zijn identiteit, zijn werkzaamheden en zijn gezondheidstoestand maar op geen enkele wijze aantonen dat hij onterecht werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf.

2.5. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° en §3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, §2, 1° luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

*1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)*”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”.*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

2.6. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

*6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”*

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (B.S. 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielprocedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

*a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;*

*b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;*

*c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;*

*Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”*

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt *“voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”.* Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening

*moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan.” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109)*

2.6.1. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 4 maart 2016 door de Correctionele rechtbank te Hasselt veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden (waarvan 15 maanden met uitstel gedurende 5 jaar) omwille van zijn deelname aan feiten van diefstal met gebruik van geweld of bedreiging, waarbij het misdrijf gepleegd werd bij nacht, door twee of meer personen, er wapens werden gebruikt of getoond, en waarbij de vlucht verzekerd werd door gebruik te maken van een voertuig.

Deze feiten worden in het vonnis geschetst als volgt: *“Op 19.07.2015 tussen 04.51 u en 05.17 u werd het slachtoffer (...) overvallen door de vier gemaskerde beklaagden wanneer hij wilde tanken aan het ESSO tankstation te Hasselt op de Luikersteenweg.*

*Onder bedreiging van een vuurwapen en na toegediende slagen en stampen moest hij in de donkerkleurige BMW, met gestolen kentekenplaat (...), van de beklaagden instappen en werden hem zijn persoonlijke spullen ontnomen waaronder zijn iPhone, zijn autosleutels, zijn regenjas, zijn portefeuille en zijn visakaart. Hij moest de code van de visabankkaart meedelen.*

*De beklaagden reden naar verschillende bankautomaten en haalden met de bankkaart 620,00 euro van de rekening van het slachtoffer af, waarna hij uit de wagen werd geduwd.”* (p. 6-7 van het vonnis). Uit het vonnis blijkt dat de rechtbank oordeelde dat de feiten waaraan verzoeker zich schuldig heeft gemaakt bijzonder ernstig zijn. In de straftoemeting overwoog de rechter als volgt: *“De manier waarop beklaagde met extreem geweld en bedreigingen een geldsom te bekomen getuigt van een gebrek aan moraliteit en respect voor andermans fysieke integriteit en eigendom.*

*Een ernstige bestraffing biedt de beste garantie dat er zich in de toekomst geen nieuwe feiten zullen voordoen. Een gevangenisstraf, zoals hierna bepaald, is gepast.*

*De beklaagde wenst zijn leven te hernemen en zijn werk in het SPIT in Leuven, desgevallend als werkstraf, verder zetten.*

*Een werkstraf zou de beklaagde echter onvoldoende het besef bijbrengen van de bijzondere ernst van de door hem gepleegde en bewezen verklaarde feiten. De rechtbank acht het daarom niet gepast om een werkstraf op te leggen.”* (p. 22 van het vonnis).

Wat betreft verzoekers persoonlijke aandeel in deze feiten, leest de Raad dat verzoeker op het slachtoffer is toegelopen wanneer dit weerloos op de grond lag en reeds stampen had geïncasseerd. Hij bracht zelf geen slagen of stampen toe maar ging over tot het aftasten van het slachtoffer, vermoedelijk op zoek naar de portefeuille. Vervolgens heeft hij op bevel van een van zijn kompanen (T.) het slachtoffer achteraan in de wagen gezet, tussen zichzelf en T., die een vuurwapen tegen het hoofd van het slachtoffer drukte. T. gaf hem ook een mes, waarop verzoeker het horloge van het slachtoffer heeft afgenomen. Tot slot werd verzoeker door T. opgedragen om op de uitkijk te staan terwijl deze laatste vergeefs probeerde om een tweede maal geld af te halen met de gestolen kredietkaart (p. 9-16 van het vonnis). Zoals reeds werd opgemerkt in voormeld vonnis, heeft verzoeker geen enkel initiatief ondernomen om zijn kompanen tegen te houden of hen tot bedaren te brengen, waardoor zij de kans kregen en ze in hun hardnekkigheid werden bevestigd tot het plegen van de diefstal met geweld alsook de gevangenneming en -houding, en versterkte zijn aanwezigheid tijdens de feiten de groep tegenover het slachtoffer.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij beseft en erkent dat hij een grote fout heeft begaan en dat hij hier spijt van heeft (administratief dossier, stuk 6, p. 5 en p. 7). Ter terechtzitting verklaart zijn raadsman ook dat verzoeker alle contacten heeft verbroken met zijn vroegere vrienden. Uit de door hem bijgebrachte stukken blijkt bovendien dat verzoeker ernstige inspanningen doet om het slachtoffer, die zich burgerlijke partij heeft gesteld in de strafprocedure, te vergoeden door het bedrag van de vastgestelde schadevergoeding te voldoen middels maandelijkse afkortingen, hetgeen aantoonde dat hij zijn verantwoordelijkheid neemt met betrekking tot de schade die hij heeft aangericht en dat hij deze wenst te compenseren. Dit alles doet evenwel geen afbreuk aan de ernst van het misdrijf waarvoor



verzoeker definitief werd veroordeeld op 4 maart 2016 en waarbij de rechtbank het niet gepast achtte om een werkstraf op te leggen.

2.6.2. Uit het administratief dossier blijkt daarnaast dat verzoeker op 12 april 2016 bij verstek werd veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Leuven tot een jaar gevangenisstraf wegens de bedrieglijke uitgifte en de poging tot uitgifte van valse bankbiljetten van 50 euro in verschillende cafés op de Oude Markt te Leuven. De rechtbank achtte drie van de vier in het vonnis aangehaalde feiten bewezen en overwoog in de straftoemeting *“De beklaagden hebben blijk gegeven van een oneerlijke ingesteldheid. De bedrieglijke uitgifte van valse bankbiljetten met het oogmerk om ze in omloop te brengen, impliceert een ernstige aantasting van de economische belangen en het monetair vertrouwen.”* (p. 4-5 van het vonnis).

2.6.3. Verzoekers handelingen zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. De door verzoeker gepleegde misdrijven, waarvoor hij definitief werd veroordeeld op 4 maart 2016 en bij verstek werd veroordeeld op 12 april 2016, dienen te worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 29 november 2011 toegekende subsidiaire beschermingsstatus. De argumentatie in het verzoekschrift waar wordt verwezen naar de invulling van het begrip ‘openbare orde’ in andere domeinen van het migratierecht en het betoog dat verzoeker elementen aanlevert, zoals actuele tewerkstelling, die aantonen dat hij andere wegen is ingeslagen en geen actueel gevaar meer vormt voor de samenleving, is in het kader van deze beoordeling niet dienstig en kan dit besluit dat ook niet ombuigen.

2.6.4. De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen als volgt: *“U stelt dat u weet dat u een grote fout heeft begaan en dat u hier spijt van heeft. U vraagt een kans om uw leven te beteren, alles goed te maken en in België een toekomst op te bouwen (CGVS 23/09/2016, p. 5).*

*Deze argumenten doen geen enkele afbreuk aan de vaststellingen dat u veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, § 1, c) van de Vreemdelingenwet en dat u bijgevolg dient te worden uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De documenten die u voorlegt doen evenmin afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Ze zijn immers louter een aanwijzing voor uw identiteit, uw werkzaamheden en uw gezondheidstoestand maar tonen op geen enkele wijze aan dat u onterecht werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf en u bijgevolg dient uitgesloten te worden van de subsidiaire beschermingsstatus.”*

2.7. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

*Gevraagd wat er mogelijk met u zou kunnen gebeuren bij een eventuele terugkeer naar Gaza herhaalt u in hoofdzaak de asielmotieven die u reeds aanhaalde in het kader van uw asielaanvraag in 2010, in casu uw voorgehouden problemen met de Palestijnse autoriteiten in Gaza, Hamas. U stelt verder dat de situatie in Gaza nog steeds gevaarlijk is (CGVS 23/09/2016, p. 4).*

*De vluchtelingenstatus werd u geweigerd daar er geen enkel geloof kon worden gehecht aan deze asielmotieven.*

*De verklaringen die u aflegt tijdens uw gehoor op 23 september 2016 zijn allerminst van die aard dat ze het ongeloofwaardig karakter van uw asielrelaas kunnen weerleggen. Integendeel, u verklaart dat u actueel nog steeds geviséerd zou worden door Hamas. Ze zouden meerdere oproepingen hebben gestuurd naar uw vader. Deze oproepingen kunt u evenwel niet voorleggen. Uw vader zou hen voorts hebben gezegd dat u zich voor een medische behandeling in het buitenland bevond en dat ze u dan*

maar bij verstek dienden te veroordelen. Gevraagd of dit dan daadwerkelijk gebeurd is blijkt dit echter vreemd genoeg niet het geval te zijn. Tijdens uw eerdere gehoren in het kader van uw asielaanvraag verklaarde u dat u werd tegengehouden, opgepakt en valselijk beschuldigd naar aanleiding van één in brand gestoken politiewagen. Nu stelt u vreemd genoeg dat er meerdere overheidswagens in brand werden gestoken en dat u er van beschuldigd werd dat u één auto in brand had gestoken. U heeft er evenwel geen idee van of dat het hier een specifieke wagen betrof (CGVS 23/09/2016, p. 4, 5)(CGVS 17/11/2011, p.3-7). Bovenstaande vaststellingen bevestigen het ongeloofwaardig karakter van uw asielaanvraag.

Wat betreft uw verwijzing naar de algemene situatie in Gaza moet er worden opgemerkt dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de veiligheidssituatie in de Gazastrook, na de wapenstilstand van november 2012, als relatief kalm kon bestempeld worden. Uit dezelfde informatie blijkt dat 2013 een opvallend kalm jaar was, waarin het laagste aantal burgerslachtoffers sinds het jaar 2000 geregistreerd werden. Deze daling was voornamelijk toe te schrijven aan een vermindering van de vijandelijkheden tussen de Palestijnse gewapende groeperingen en het Israëlisch leger.

Het jaar 2014 werd op zijn beurt gekenmerkt door een plotse uitbarsting van geweld tussen Israël en Hamas. Op 8 juli 2014 startte Israël een grootschalige militaire operatie in de Gazastrook, genaamd "Operatie Beschermde Rand". Gedurende de 51 dagen die daarop volgden, verloren meer dan 1400 Palestijnse burgers het leven, en raakten meer dan 10.000 burgers gewond. Op 26 augustus 2014 werd, via mediatie door de Egyptische autoriteiten, een staakt-het-vuren afgesloten dat voor onbepaalde tijd moet gelden. Sindsdien is de veiligheidssituatie in de Gazastrook identiek aan de situatie die het conflict voorafging. De meerderheid van de incidenten die er actueel in de Gazastrook voorkomen, vinden plaats in de zogenaamde bufferzone ("zonetampon"), alwaar Israëlische strijdkrachten gewelddadig reageren op het benaderen of betreden van deze zone. Dit type geweld treft voornamelijk boeren, vissers, en personen die puin opruimen. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is gering.

Niettegenstaande uit de beschikbare informatie aldus blijkt dat de Gazastrook in de zomer van 2014 een plotse en hevige uitbarsting van geweld heeft gekend, waarbij hoofdzakelijk burgerslachtoffers langs Palestijnse zijde gevallen zijn, is er actueel geen sprake van een aanhoudende strijd tussen de aanwezige georganiseerde gewapende groeperingen onderling, noch van een open militair conflict tussen deze gewapende groeperingen, Hamas en de Israëlische strijdkrachten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de Gazastrook actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Dient echter te worden opgemerkt dat een terugleiding naar Gaza op dit ogenblik niet mogelijk is gezien het feit dat de grens tussen Egypte en Gaza, in casu Rafah crossing, gesloten is. (zie informatie administratief dossier)"

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld: "Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling." (RvS arr. nr. 234.824 van 24 mei 2016).

Waar verzoeker aanhaalt dat hij door de bestreden beslissing, die hem als staatloze persoon berooft van zijn subsidiaire beschermingsstatus, een soort van burgerlijke – minstens administratieve – dood tegemoet gaat en toelicht dat hij als apatride geen vaderland meer heeft, hij heel waarschijnlijk niet zal kunnen terugkeren naar Gaza nu de grens met Egypte dicht is, dat ook uit het advies dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft geformuleerd met betrekking tot een eventuele terugkeer de *de facto* onmogelijkheid tot terugkeer blijkt en dat hij derhalve gedoemd zal zijn in België in de illegaliteit te vertoeven, wat *de facto* neerkomt op een bijkomende zware bestraffing, herhaalt de Raad vooreerst dat de bestreden beslissing uiteen valt in twee van elkaar los staande delen, zijnde de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en het voormelde advies, en

dat dit advies in het kader van het onderhavige beroep niet aanvechtbaar is. Er is bovendien geen enkele wettelijke bepaling die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt om de gevolgen van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus voor de persoonlijke situatie van de betrokkene in België mee te nemen in zijn beoordeling en dienaangaande een motivering op te nemen in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers betoog omtrent het juridisch vacuüm waarin hij stelt terecht te zijn gekomen, doet overigens geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing terecht gedane vaststellingen en kan dan ook niet leiden tot hervorming/vernietiging van de bestreden beslissing.

2.8. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden, wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.9. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,  
dhr. W. MULS,  
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,  
rechter in vreemdelingenzaken,  
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS